

Ben Sledsens, voor een van zijn nieuwste werken, *De Rattenvangster*, en Charlotte De Geyter, in een zelfontworpen jurk van Bernadette.

DUBBELPORTRET

In volle bloei

Twee jonge estheten, verliefd op elkaar, op hun job, op bossen en bloemen. Zij figureert soms in zijn schilderijen. Hij ziet haar het liefst in een jurk die ze zelf ontwierp. Modeontwerpster Charlotte De Geyter en schilder Ben Sledsens hebben elkaar gevonden. Met dank aan Instagram.

Tekst Elke Lahousse & Foto's Alexander Popelier

Kan het interview ook in maart doorgaan? Dan gaan we samenwonen. Dat is misschien leuker voor de foto's." In de lente zetten Charlotte De Geyter (25) en Ben Sledsens (26) een grote stap vooruit in hun relatie. Zij woont momenteel in Brasschaat, hij in Antwerpen, maar straks hokken ze dus samen, in 't stad. Allebei staan ze te popelen om aan dat nieuwe hoofdstuk te beginnen. Maar onze redactie wil niet wachten tot maart. Charlotte, oud-studente van de Antwerpse Modeacademie, heeft haar eerste modecollectie uit en dat nieuws kunnen we toch niet negeren in deze verjaardagseditie van onze *Mode dit is Belgisch*. →

Charlotte is de ontwerpster van het nieuwe label Bernadette, een spin-off van het breigoedlabel Made by Bernadette dat haar moeder, Bernadette De Geyter, vijf jaar geleden oprichtte. Voor dit nieuwe project gingen moeder en dochter samen in zee; het resultaat is een collectie kleurrijke, enkellange jurken. Charlotte levert de ideeën en ontwerpt de prints. Over de snit van de jurken beslist ze samen met haar moeder, die er bovendien op toeziet dat zowel jonge als oudere vrouwen hun gading kunnen vinden in de collectie.

“Mijn moeder is mijn rechterhand, maar ik toets mijn creatieve ideeën ook vaak af bij Ben”, zegt Charlotte, wanneer we haar ontmoeten in het schildersatelier van haar vriend Ben Sledsens, de jongste kunstenaar in het portfolio van de Antwerpse galerist Tim Van Laere. Wie een jurk van Charlotte naast een schilderij van Ben ziet hangen, merkt meteen waarom de twee het zo goed met elkaar kunnen vinden: de parallellen tussen haar romantische creaties en zijn poëtische tafereelen zijn opvallend. “Ik word vrolijk van Bens werk”, zegt Charlotte. “Het weerspiegelt zo goed wat hij mooi vindt: eenvoudige situaties. Een vogel, een bos in de herfst.”

Charlotte: “De eerste keer dat ik Ben zag, was in juni 2015, in zijn laatste week aan de academie. We studeerden allebei aan de Antwerpse Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. Hij aan de afdeling schilderkunst, in de Mutsaardstraat. Ik aan de modeafdeling, die haar campus heeft in de Nationalestraat. Als modestudent kom je dus niet vaak studenten van de andere richtingen tegen, maar op het einde van dat academiejaar liep ik door de gangen van de hoofdcampus, waar de masterstudenten hun eindwerk tentoonstelden. En daar hing het: een nachtlandschap van Ben. Ik was meteen weg van de mysterieuze, donkere kracht die het werk uitstraalde.”

Ben: “Ik stond naast dat schilderij, want als masterstudent moest je aanwezig zijn op het toonmoment, om bezoekers uitleg te geven bij je werk. Charlotte was er met een vriendin, en die sprak mij kort aan. Maar daarna gingen beide meisjes er weer vandoor. En ik dacht: oh, wat jammer.”

Charlotte: “Twee maanden later stuurde Ben een bericht. Of ik iets wilde gaan drinken met hem? Bleek dat hij mij toevallig had gevonden via Instagram.”

Ben: “Ken je die suggesties die Instagram je doet: ‘mensen die je misschien kent’? Zo verscheen Charlotte plots in mijn feed. Ik

Charlotte:
 “Mijn moeder
 is mijn
 rechterhand,
 maar ik toets
 mijn creatieve
 ideeën ook
 vaak af
 bij Ben”

Rode rozen op fluweel, uit de collectie van Bernadette.

Het schetsboekje van Charlotte.

De werktafel van Ben: een stilleven.

Bens houthakker, op sneakers van Balenciaga.

Ben Sledsens

klikte door naar haar account en zag daar haar tekeningen, schetsen van modeontwerpen. En ik wist het meteen: dit meisje past bij mij. Ik zag het aan haar tekenstijl en de wereld die ze neerzette. Omdat ik haar op foto's ook herkende als 'dat meisje van op de academie', durfde ik haar aan te spreken. Een paar maanden na onze eerste date waren we een koppel."

Charlotte: "We genieten allebei ontzettend van creëren, die passie delen we. Zit een van ons in een creatief dipje, dan begrijpt de ander perfect hoe dat voelt. Ben en ik delen wat ons inspireert ook graag met elkaar. Dankzij hem ontdekte ik onlangs Rose Wylie, een 83-jarige Britse kunstenaar die nog enorm veel kinderlijke energie in haar werk steekt."

Ben: "En door Charlotte heb ik al heel wat opgestoken van mode. Onlangs schilderde ik een nieuw werk waarin je een houthakker een boom ziet omhakken, op sneakers van Balenciaga, het populaire Triple S-model dat overal meteen uitverkocht was. Héle coole schoenen. Ik ga graag aan de slag met modetrends. Over een paar jaar is het leuk om via mijn werk terug te kijken op wat 'hot' was in 2018."

Charlotte: "Wanneer Ben een vrouwelijk personage schildert, vraagt hij mij ook weleens om modeadvies. 'Past dit rokje bij dat topje?' Mijn antwoord is meestal: 'Doe dat kind wat meer kleren aan!'"

Ben:
"Ik wist meteen: dit meisje past bij mij. Ik zag het aan haar tekenstijl en de wereld die ze neerzette"

Ben: "Aan de academie krijg je de hele tijd input van docenten en medestudenten. Toen ik na mijn afstuderen in dit atelier op mijn eentje begon, vielen die invloeden weg. Mijn stijl heb ik toen pas écht gevonden en Charlotte heeft daar ook een invloed op gehad. Als ik ergens mee worstel, is zij de eerste aan wie ik raad vraag. Ze heeft een goed gevoel voor kleur en weet perfect hoe ik denk. Mocht onze relatie ooit stuklopen, hoop ik haar nog altijd om feedback te kunnen vragen." (lacht)

Ben: "De natuur speelt een grote rol in ons leven. Bloemen, bossen, planten en parken: Charlotte en ik putten daar allebei inspiratie uit en dat zie je in ons werk. Toen we een klein jaar geleden voor zes maanden in Londen woonden, omdat Charlotte daar stage deed, probeerden we tijdens het weekend vaak de stadsdrukte te vermijden. Liever zaten we in Kew Gardens, een botanische tuin, of aan het Regent's Canal."

Charlotte: "Na mijn afstuderen was ik ervan overtuigd dat ik voor →

een modehuis wou werken. Om ervaring op te doen ging ik stage lopen bij de Ierse ontwerpster Simone Rocha, maar al snel miste ik de obsessieve drive waarmee ik normaal aan mijn eigen projecten werk. Ik kon mijn ei niet kwijt daar in Londen. Onderweg naar het werk belde ik vaak met mijn moeder, met wie ik een hechte band heb. Waarom beginnen wij samen geen label, dacht ik op een dag. We hebben zoveel ideeën. Terug in België ben ik eraan begonnen. We wisten meteen dat we een collectie jurken wilden maken. Toen ik jong was, speurden mijn moeder en ik op rommelmarkten vaak naar vintage nachtjurkjes, die we combineerden met een T-shirt, of stoere mannenjas. Een jurk is mijn favoriete kledingstuk. Ik wist ook meteen dat onze stuks bezaaid zouden zijn met bloemenprints. Ik hou enorm van botanische tekeningen en van het bloemetjesbehang dat je bij oma's ziet. Welkenlang heb ik allerlei bloemen zitten schilderen, om te zien welke het best op stof zouden werken. Tijdens mijn research bestudeerde ik onder meer de rozen die de Belgische botanist Pierre-Joseph Redouté tweehonderd jaar geleden al tekende. Ik heb ook goed gekeken naar één bepaald schilderij van Ben, genaamd *The Flowerstore*, en de bloemen die hij daarin schilderde.”

Bloemen en bossen, geschilderd op doek en geprint op fluweel.

Charlotte:

“Wanneer Ben een vrouwelijk personage schildert, vraagt hij mij soms om modeadvies. ‘Past dit rokje bij dat topje?’”

Ben: “Ik vind de collectie echt goed en ben altijd blij als Charlotte een van haar eigen jurken draagt. Ze staat er geweldig mee. Jammer dat ze geen mannenkleding ontwerpt.”

Ben: “Dat Charlotte in de mode belandde, is best apart. Op de middelbare school was ze een voorbeeldstudent. Ze haalde goede punten, toch koos ze nadien bewust voor een creatieve studie. Omdat ze wist: dit wil ik doen met mijn leven. Bij mij was het omgekeerd. Ik werd

in een creatieve richting geduwd omdat ik vooral uitblonk in tekenen, niet omdat ik droomde van schilderen. Pas aan de kunsthumaniora werd ik écht enthousiast over dit vak.”

Charlotte: “Mijn moeder heeft mijn broer en mij altijd gestimuleerd om onze eigen weg te vinden. Ze wou vroeger zelf graag mode studeren, maar mocht dat niet van haar ouders. Haar eigen kinderen wou ze die vrijheid wél geven.”

Ben: “Ik maakte net een nieuw schilderij af, *The Huntswoman*. Het gaat over een blonde vrouw die met pijl en boog door een herfstbos wandelt. Het vrouwelijke personage draagt een zwarte jurk met blauwe bloemen, een kopie van een jurk uit de collectie van Bernadette. Ik durf zelfs te zeggen dat het personage Charlotte is. Het is niet de eerste keer dat een Charlotte-achtige figuur in mijn werk opduikt, maar in dit schilderij is zij het echt. Ik kan niet goed uitleggen waarom. Ik vond het hele tafereel gewoon erg bij haar sterke persoonlijkheid passen.”

Charlotte: (*Bloost*) “En ik ben momenteel nieuwe stuks aan het ontwerpen, waaronder een jas, want onze bedoeling is dat Bernadette een totaalcollectie wordt. Tweemaal per jaar willen mijn moeder en ik de collectie aanvullen met nieuwe looks.”

Ben: “In maart gaan we samenwonen en ik kijk er enorm naar uit. Ik verhuis dan ook naar een nieuw atelier, in dezelfde straat als waar ons nieuwe appartement ligt. Ja, in de lente breekt voor mij echt een heel nieuw hoofdstuk aan.”

Charlotte: “Het gaat superleuk worden. Ik heb nu al zin om ons appartement in te richten en sfeervol te maken met bloemen en planten. Ik kan maar één ding bedenken waarin Ben en ik mogelijk zullen clashen: ik kan echt genieten van een goeie thriller of horrorfilm, hij absoluut niet.” •

De jurken van Bernadette (gemaakt in Antwerpen) zijn te koop bij Graanmarkt 13 en Renaissance, en bij Sketch, Knokke. Vanaf 795 euro. Ben Sledsens krijgt in september een solotentoonstelling bij Tim Van Laere Gallery. Daarvoor neemt hij deel aan Arco Madrid, Art Brussels en de Dallas Art Fair. timvanlaeregallery.com